

Da mag nie

In gedachten verzonken liep ik in Amsterdam over de Kloveniersburgwal richting Nieuwmarkt. Ambitieuus was het plan dat de voorlichter van de gemeente zojuist voor de buurtbewoners gepresenteerd had, het reduceren van de overlast van junkies en zakkenrollers in de binnenstad, zeker.

Zoals vaker op dit tijdstip, was het erg druk op het trottoir en hardnekkig probeerde ik me tegen de stroom tegemoetkomende toeristen voort te bewegen. Om toch nog enigszins vooruit te komen besloot ik op een gegeven moment om langs het trottoir op de rijbaan te gaan lopen. Immers, daar was totaal geen verkeer.

In de verte zag ik een jongeman op een fiets op me afkomen. Ik zag dat hij mij gezien had en aangezien de rijbaan verder totaal verlaten was, was er geen reden tot zorg. De jongeman bleef echter op zijn spoor wat zou betekenen dat hij binnen niet al te lange tijd met mij in botsing zou komen. Ik vond dit vreemd, aangezien ik duidelijk zag dat de jongeman mij zag. Hij week echter niet van zijn spoor af en bleef met mij op ramkoers. Verwonderd hield ik mijn pas in en bleef staan. Wat was hier aan de hand? Vlak voordat hij met mij in botsing zou komen, remde hij abrupt krachtig af

waardoor hij op slechts enkele centimeters voor me tot stilstand kwam. Verbaasd over zijn actie vroeg ik hem wat er aan de hand was.

“Je loopt op de rijbaan,” sprak hij met een brede grijns, alsof hij een bijzondere ontdekking gedaan had.

“Ja dat klopt,” sprak ik verbaasd.

“Da mag nie,” sprak hij glunderend alsof hij daarmee een goede daad van jewelste verricht had.

Verbijsterd keek ik hem aan in de verwachting dat er nog meer zou komen.

De jongeman draaide zijn fiets wat, terwijl hij me strak aan bleef kijken. “Nee, da mag nie,” sprak hij me nogmaals toe op gebiedende toon, waarna hij onverstoord zijn weg vervolgde, mij sprakeloos op de rijbaan achterlatend ...

EINDE